

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6846/2021
18.11.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Катарине Манојловић Андрић и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Ненад Вулетић адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Привредног суда у Суботици, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Суботици, ради накнаде материјалне штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Суботици Гжрр1 327/20 од 28.06.2021. године, у седници већа одржаној дана 18.11.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Суботици Гжрр1 327/20 од 28.06.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Суботици Гжрр1 327/20 од 28.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици Прр1 687/19 од 21.08.2020. године, ставом првим изреке, тужбени захтев је делимично усвојен. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужилји исплати имовинску штету по основу повреде права на суђење у разумном року у износу од 31.347,70 динара на име главног дуга и износ од 80.699,86 динара на име камате обрачунате на главни дуг до дана 11.05.2009. године, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, у преосталом делу је одбијен тужбени захтев за исплату законске затезне камате на износ главног дуга и камате на главни дуг обрачунате до дана 11.05.2009. године почев од 11.05.2009. године до извршности пресуде, као и исплату законске затезне камате у висини законске затезне камате на износ од 4.525,57 динара почев од 11.05.2009. године до дана правноснажности решења о главној деоби 30.08.2019. године. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужилји исплати трошкове парничног поступка у износу од 23.400,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом петим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова.

Пресудом Вишег суда у Суботици Гжрр1 327/20 од 28.06.2021. године, ставом првим изреке, жалба тужене је делимично усвојена и пресуда Основног суда у Суботици Прр1 687/19 од 21.08.2020. године делимично преиначена у усвајајућем делу

става другог изреке тако што је одбијен тужбени захтев за исплату законске затезне камате у случају доцње на досуђене износе на име главног дуга и камате обрачунате на главни дуг до дана 11.05.2009. године. Ставом другим изреке, одбијене су жалба тужене и жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда у преосталом делу у коме је усвојен тужбени захтев, у делу у ком је одбијен тужбени захтев и у делу одлуке о трошковима поступка. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова састава жалбе. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова састава жалбе.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотри правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП. О захтеву тужиље за исплату законске затезне камате на потраживање из стечајног поступка од дана отварања стечајног поступка одлучено је правилном применом одредбе члана 85. Закона о стечају, па примена материјалног права не одступа од правних ставова Врховног касационог суда изражених у одлукама са тужбеним захтевом и чињеничним стањем као у овој правној ствари. Тужиља уз ревизију није доставила другачије правноснажне или ревизијске одлуке које би указивале на другачији закључак. Из тих разлога, ни у случају прихватања изузетне дозвољености изјављене ревизије тужиље не би дошло до другачијег одлучивања и повољнијег исхода спора за тужиљу.

Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року поднета је дана 08.04.2019. године, а вредност предмета спора је 112.047,56 динара.

Одредбом члана 28. ЗПП прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1). Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2). Под главним захтевом у смислу наведеног члана, подразумева се захтев странке због кога се поступак води, док се споредним тражењима сматрају захтеви

странке који се истичу поводом или у вези са главним захтевом, односно потраживања акцесорне природе у односу на главни захтев. Споредна тражења се узимају у обзир само када се траже као главно потраживање и тада се према том потраживању одређује вредност предмета спора.

У конкретном случају ревизија тужиље изјављена је против другостепене одлуке у делу којим је одлучено о камати на главни дуг. Одлука о затезној камати је одлука о споредном потраживању и сходно члану 28. став 2. ЗПП не узима се у обзир приликом одређивања вредности предмета спора меродовне за дозвољеност ревизије, па у овом случају ревизија није дозвољена, с обзиром на то да је изјављена против одлуке о камати када ревизија није дозвољена према врсти одлуке која се њом побија, сходно члану 403. ЗПП у вези са чланом 28. став 1. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић